

Lovudkastets § 3 (see Anhang, Spalte 42) vedtoges uden Afstemning, da en saadan ikke forlangtes, og Formanden ikke fandt den nødvendig.

Lovudkastets §§ 4—6 tilligemed de tilfamme stillede Ændringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

L. C. Larsen: De af den ærede Justitsminister stillede Forslag til § 4 stemme med de Arvinger, der faldt her under Sagens første Behandling; men jeg kan ikke nægte, at jeg vilde have foretrukket, hvad der ogsaa da blev tilraadet af et æret Medlem (Alberti), om man havde ladet § 4 falde aldeles bort, idet den aldeles ikke er nødvendig i denne Lov. Lod man være at optage den her, blev den ligesfuldt ved at være gjældende iden ommeldte Placat af 26de Decbr. 1792, og man undgik da det Spørgsmaal, om det er rigtigt at lade en saadan Bestemmelse, som afviger fra de almindelige Regler, blive staaende, og om man nu i en ny Lov skulde behøve en saadan Bestemmelse for Landet, og derimod ikke bringe den til Anvendelse for Kjøbstæderne, hvor dog temmelig lignende Forhold undertiden finde Sted. Der er ogsaa stillet et andet Ændringsforslag til § 4, som kunde have Meget for sig, hvilket imidlertid kun viser, at det er rigtigt slet ikke at røre ved disse Forhold, thi vil man først til at behandle dem, kan der maaskee være Anledning til at medtage flere Bestemmelser. Jeg skulde derfor troe, at man helst burde stemme imod § 4, og jeg antager ikke, at den ærede Justitsminister vilde have Noget at erindre derimod, idet Forholdet bliver det samme, enten man beholder denne Paragraph eller ikke, og Loven dog kun i det Hele angaaer Formerne for Proclama, og ikke Spørgsmaalet om, i hvilket Tilfælde Proclama skal udstedes.

Med Hensyn til det af mig til § 5 stillede Forslag skal jeg tillade mig at yttre, at jeg ikke har Noget imod den Bestemmelse, som indeholdes i Udkastets § 5, og at det Tillæg, jeg har foreslaaet, maaskee ogsaa nok kunde undværes, idet man vel ad Fortolkningens Vej vilde komme til det samme Resultat; det forekommer mig dog imidlertid urigtigt ikke her

at nævne et Hovedtilfælde, som maaskee er langt hyppigere end det omtalte, hvor Arvingerne holde privat Skifte, nemlig det Tilfælde, hvor en Enke hensidder i uskiftet Bo og benytter sig af den Ret, som hidtil har været hende hjemlet, til at udstede Proclama. Det maa nemlig bemærkes, at uagtet de positive Lovbestemmelser kun have omtalt Proclamata i Boer, der behandles af Skifteretter eller extraordinaire Skiftebestyrere, saa er det dog ved en Højesteretsdom af 7de April 1830, som findes omtalt i en Cancelliskrivelse af 10de Mai 1831, antaget, at en Enke, som sidder i uskiftet Bo, ogsaa har Lov til at udstede Proclama til sin Mand's Creditorer, og i denne Cancelliskrivelse er det sagt, at man, netop paa Grund af denne Højesteretsdom, maatte antage, at ogsaa Arvinger, der holdt privat Skifte, vare berettigede til at udstede Proclama til den Afsdødes Creditorer. Det er altsaa egentlig ved en Slutning fra det Tilfælde, som allerede har fundet sin Afgjørelse i Højesteret, nemlig angaaende en Enke, at man er kommen til ogsaa at tillægge private Arvinger Ret til at udstede Proclama, og jeg antager derfor, at man ikke her bør unblade at omtale, at Enkerne ogsaa kunne benytte de Former, der foreskrives i denne Lov, ligesom disse naturligtvis ogsaa skulde kunne benyttes af private Arvinger, der skifte. En Enke, der sidder i uskiftet Bo, kan ikke godt siges at udstede Proclama i Egenkab af Arving, da hun jo udsteder det som Eier af det halve Bo og som Bestyrer af det andet halve.

H. Jensen: Hvad angaaer mit Ændringsforslag til § 4, da er det jo klart, at det kun sigter til at bringe Uvisshed om, hvad man tidligere har været i temmelig Uvisshed om, nemlig om Arvinger, som faae et Bo extraderet eller tiltræde det som myndige Arvinger efter den Afsdøde, ere pligtige til Alle for Een og Een for Alle at tilsvare Boets Gjæld. Ere de ikke det, kan jo nemlig en Creditor, som just ikke er tilstede, naar Dødsfaldet indtræffer, let komme til at søge sit Tilgodehavende omkring i Landet paa forskjellige Steder hos Arvinger, som tildeels kunne have forbrugt, hvad de have arvet, og han kan saaledes ikke faae, hvad ham retmæssigt kan tilkomme. Jeg troer alt-